



BÓNG MỜ QUA TRUÔNG

Nỗi đau chìm lặn đáy hồn
tim gom cất giữ vào trong ngăn sâu.
Từ em mất lối bên cầu
ánh dương chưa rạng đã màu chiều đông.
Tuyết che trắng khuất vàng hồng
lắng nghe thiên khai vọng đồng trời xa.
Vung tay rải nhúm tàn tro !
Nửa xuyên rừng lá. Nửa xô động hồ.
Thì thôi đành dứt đường tơ !
Thì thôi ly biệt mịt mờ truông mây !
Người đi bỏ lại nơi này
liêu xiêu bóng đổ
hao gầy cụm mai.

t h a n h à